

Sygn. akt II AKa 281/15

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 17 listopada 2015r.

Sąd Apelacyjny w Warszawie II Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący: SSA – Zbigniew Kapiński (spr.)

Sędziowie: SA – Anna Zdziarska

SO (del.) – Agnieszka Techman

Protokolant: – sekr. sąd. Łukasz Jachowicz

przy udziale Prokuratora Jacka Pergałowskiego

po rozpoznaniu w dniu 6 listopada 2015 r.

sprawy

1.K. U. (M.) urodz.

(...) w W. s. Z. i E. z d. K.,

2.F. W. urodz. (...) w W. s. A. i D. z d. H.,

3.A. R. (1) urodz. (...) w N. (...) s. M. i W. z d. R. i

4.A. R. (2) urodz. (...) w M. (...) s. R. i H. z d. D.

oskarżonych z art. (ad 1) 263 § 2 k.k., (ad 1,3) art. 279 § 1 w zb. z art. 275 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k., (ad 1) art. 291 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k., art. 280 § 2 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k., art. 280 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k. x 2, art. 280 § 1 k.k. w zb. z art. 275 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k., art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 12 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k., (ad 2) art. 280 § 1 k.k. w zb. z art. 227 k.k. w zb. z art. 275 § 1 k.k. w zb. z art. 276 k.k., (ad 4) art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k.

na skutek apelacji, wniesionych przez obrońców oskarżonych

od wyroku Sądu Okręgowego w Warszawie

z dnia 21 listopada 2014 r. sygn. akt XII K 33/12

I. zaskarżony wyrok zmienia w odniesieniu do oskarżonego K. U. (M.) w ten sposób, że:

1) rozwiązuje orzeczoną wobec tego oskarżonego w pkt XX wyroku karę łączną pozbawienia wolności,

2) w ramach czynu przypisanego w pkt X wyroku uznaje go za winnego tego, że w dniach 25 lipca 2008 r. i 19 września 2008 r. działając czynem ciągłym w celu uzyskania dla siebie kredytu w (...) Bank (...) S.A. Oddział (...) w W. ul. (...) przedłożył poświadczające nieprawdę oświadczenie o dochodach w których wskazał nieprawdziwe dane o zatrudnieniu i wysokości zarobków w Zakładzie (...) przy ul. (...)

(...)w W. prowadzonym przez N. J., na podstawie których (...) Bank (...) S.A. udzielił mu w dniach 25 lipca 2008 r. i 19 września 2008 r. pożyczek gotówkowych w wysokości 20.000 zł i 8.000 zł tj. popełnienia czynu wyczerpującego dyspozycję art. 297 § 1 k.k. w zw. z art. 12 k.k. i na podstawie art. 297 § 1 k.k. skazuje go na karę 10 (dziesięć) miesięcy pozbawienia wolności,

3) na podstawie art. 85 i 86 § 1 k.k. orzeczone wobec tego oskarżonego kary pozbawienia wolności łączy i wymierza K. U. karę łączną 8 (osiem) lat pozbawienia wolności;

II. zaskarżony wyrok w odniesieniu do oskarżonego A. R. (1) zmienia w ten sposób, że:

1) z podstawy prawnej skazania eliminuje art. 64 § 1 k.k.,

2) na podstawie art. 69 § 1 k.k. i art. 70 § 1 pkt 1 k.k. w zw. z art. 4 § 1 k.k. orzeczoną wobec tego oskarżonego w pkt XV wyroku karę pozbawienia wolności warunkowo zawiesza tytułem próby na okres lat 3 (trzy);

III. zaskarżony wyrok zmienia w odniesieniu do oskarżonego A. R. (2) w ten sposób, że:

w ramach czynu przypisanego mu w pkt XIX wyroku uznaje go za winnego tego, że w dniu 8 września 2008 r. w celu uzyskania dla siebie kredytu w (...) Bank (...) S.A. Oddział (...)w W. ul. (...), przedłożył poświadczające nieprawdę oświadczenie o dochodach w którym wskazał nieprawdziwe dane o zatrudnieniu i wysokości zarobków w Zakładzie (...) przy ul. (...) w W. prowadzonym przez N. J. na podstawie którego (...) Bank (...) udzielił mu w dniu 8 września 2008 r. pożyczkę gotówkową w wysokości 20.000 zł tj. czynu wyczerpującego dyspozycję określoną w art. 297 § 1 k.k. i na podstawie tego przepisu skazuje go i wymierza karę 8 (osiem) miesięcy pozbawienia wolności, którą to karę na podstawie art. 69 § 1 k.k. i art. 70 § 1 pkt 1 k.k. w zw. z art.4§1 kk warunkowo zawiesza tytułem próby na okres lat 3 (trzy);

IV. w pozostałym zakresie wyrok w zaskarżonej części utrzymuje w mocy;

V. zwalnia oskarżonych K. U. (M.), F. W., A. R. (2), A. R. (1) od kosztów sądowych za postępowanie odwoławcze wydatkami obciążając Skarb Państwa;

VI. zasądza od Skarbu Państwa na rzecz adwokatów M. W., M. N. – Kancelarie Adwokackie w W. po 738 zł w tym 23% VAT za obronę z urzędu oskarżonych A. R. (1) i A. R. (2) wykonywaną w postępowaniu odwoławczym przed Sądem Apelacyjnym.

UZASADNIENIE

Prokuratura oskarżyła:

1. K. U. o to, że:

I. w bliżej nieokreślonym okresie czasu, nie wcześniej niż od maja 2008 r. i nie później niż do dnia 31 października 2008 r. w pomieszczeniu piwnicznym bez numeru, w garażu podziemnym bloku przy ul. (...) w W. woj. (...), bez wymaganego zezwolenia posiadał dwie sztuki broni tj. pistolet M. (...) produkcji r. i pistolet maszynowy (...) (...) produkcji p. oraz amunicję w postaci 19 nabojów pistoletowych(...) i 6 nabojów pistoletowych (...). wzór M., przy czym zarzucanego mu czynu dopuścił się ciągu pięciu lat od odbycia kary co najmniej sześciu miesięcy pozbawienia wolności za umyślne przestępstwo podobne tj. popełnienia przestępstwa z art. 263 § 2 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k.;

II. w bliżej nieustalonym czasie w dniach od 08.08.2008 r. do dnia 21.08.2008 r. w W., dokonał wspólnie i w porozumieniu z A. R. (1) oraz J. Ł., kradzieży z włamaniem do lokalu mieszkalnego nr (...) przy ulicy (...) skąd zabrali w celu przywłaszczenia telewizor marki S. (...) całe o wartości 3 tys. pln. i dwa paszporty na szkodę I. S. i K. S., przy czym zarzucanego mu czynu dopuścił się w ciągu pięciu lat od odbycia kary co najmniej sześciu miesięcy pozbawienia wolności za umyślne przestępstwo podobne

tj. popełnienia przestępstwa z art. 279 § 1 k.k. i art. 275 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k.;

III. w bliżej nieustalonym okresie czasu, nie później niż w sierpniu 2008 r. wszedł, w posiadanie samochodu marki T. (...) o numerze rejestracyjnym (...)(...) koloru czarnego o wartości około 130 tys. pln. a następnie przechowywał go m. in. na posesji przy ul. (...) w M. woj. (...), wiedząc, iż pojazd ten pochodzi z kradzieży z posesji przy ul. (...) w miejscowości P. na szkodę T. T. i J. T. (1), przy czym zarzucanego mu czynu dopuścił się w ciągu pięciu lat od odbycia kary co najmniej sześciu miesięcy pozbawienia wolności za umyślne przestępstwo podobne

tj. popełnienia przestępstwa z art. 291 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k.;

IV. w dniu 23 grudnia 2008 r. w W. w mieszkaniu przy ul. (...) działając wspólnie i w porozumieniu z innym mężczyzną, używając przemocy wobec pokrzywdzonej polegającej na obezwładnieniu i grożąc natychmiastowym użyciem niebezpiecznego narzędzia w postaci noża, doprowadził W. K. do stanu bezbronności a następnie dokonał zaboru w celu przywłaszczenia, laptopa marki T. o wartości około 2100 pln. oraz pieniędzy w kwocie około 800 pln. na szkodę W. K., przy czym zarzucanego mu czynu dopuścił się w ciągu pięciu lat od odbycia kary co najmniej sześciu miesięcy pozbawienia wolności za umyślne przestępstwo podobne

tj. popełnienia przestępstwa z art. 280 § 2 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k.;

V. w dniu 07 stycznia 2009 r. w W. w mieszkaniu przy ul. (...) działając wspólnie i w porozumieniu z innym mężczyzną, używając przemocy wobec pokrzywdzonej polegającej na obezwładnieniu i zamknięciu w pomieszczeniu, doprowadził ww. do stanu bezbronności a następnie dokonał zaboru laptopa marki E. (...), odtwarzacza MP3, telefonu komórkowego marki S. o wart. około 550 pln. oraz pieniędzy w kwocie 300 złotych o łącznej sumie strat 2 650 złotych na szkodę K. M. przy czym zarzucanego mu czynu dopuścił się w ciągu pięciu lat od odbycia kary co najmniej sześciu miesięcy pozbawienia wolności za umyślne przestępstwo podobne

tj. popełnienia przestępstwa z art. 280 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k.;

VI. w dniu 09 stycznia 2009 r. w W. w mieszkaniu przy ul. (...) działając wspólnie i w porozumieniu z innym mężczyzną, używając przemocy wobec pokrzywdzonych A. R. (3), M. K. i A. S. polegającej na obezwładnieniu i zamknięciu w pomieszczeniu, doprowadził ww. do stanu bezbronności a następnie dokonał zaboru telefonu komórkowego marki N. (...), ładowarki i torby do laptopa, torebki damskiej z zawartością kosmetyków, portfela z pieniędzmi w kwocie 1 700 złotych, złotej bransoletki, dowodu osobistego, legitymacji studenckiej oraz kart bankomatowych o łącznej wartości strat 3 200 złotych na szkodę A. R. (3), oraz telefonu komórkowego marki(...) z ładowarką, kosmetyczki z zawartością kosmetyków oraz torebki damskiej z zawartością pieniędzy w kwocie 450 złotych, dowodu osobistego, legitymacji studenckiej i kalendarza o łącznej wartości strat 1580 złotych na szkodę M. K., przy czym zarzucanego mu czynu dopuścił się w ciągu pięciu lat od odbycia kary co najmniej sześciu miesięcy pozbawienia wolności za umyślne przestępstwo podobne

tj. popełnienia przestępstwa z art. 280 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k.

VII. w dniu 10 marca 2009 r. w W. w mieszkaniu przy ul. (...), działając wspólnie i w porozumieniu z innym mężczyzną, używając przemocy wobec pokrzywdzonej polegającej na obezwładnieniu i zamknięciu w pomieszczeniu, doprowadził ww. do stanu bezbronności a następnie dokonał zaboru trzech telefonów komórkowych marki w tym dwóch marki N. i

marki S., oraz kurtki, o łącznej sumie strat 900 złotych na szkodę K. G., przy czym zarzucanego mu czynu dopuścił się w ciągu pięciu lat od odbycia kary co najmniej sześciu miesięcy pozbawienia wolności za umyślne przestępstwo podobne

tj. popełnienia przestępstwa z art. 280 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k.;

VIII. w dniu 09 marca 2009 r. w W. w mieszkaniu przy ul. (...) działając wspólnie i w porozumieniu z innym mężczyzną dokonał rozboju na osobach G. S. i M. B. w ten sposób, że po wejściu do mieszkania, przemocą poprzez obezwładnienie rąk ww. pokrzywdzonych plastikowymi zaciskami, doprowadził je do stanu bezbronności a następnie dokonał zaboru laptopa marki S. (...) o wartości 2 800 pln., pierścionka złotego z brylantem (...) karata o wartości około 2 500 pln., pozłacany zegarek marki T. z bransoletą o wartości około 1 250 pln., złotą bransoletę o wartości około 400 złotych, złoty łańcuszek marki S. o wart. około 100 pln., telefon komórkowy marki (...) P. o wartości 1 000 pln., telefon komórkowy marki S. (...) o wart. 1200 pln., dwa telefony komórkowe marki N. (...) o wart. 100 pln., telefon komórkowy marki N. (...) o wart. 150 pln., telefon komórkowy marki N. (...) o wart. 100 pln., telefon komórkowy marki L. (...) o wart. 150 pln., telefon komórkowy marki S. (...) o wart. Około 300 pln., telefon komórkowy marki A. o wartości 80 pln., telefon komórkowy marki A. o wartości 100 pln., telefon komórkowy marki S. (...) o wartości 200 pln., telefon komórkowy marki M. (...) oraz pieniądze w kwocie 1900 pln. o łącznej wartości start około 18 000 pln. na szkodę G. S. a ponadto, dwóch bransoletek złotych o wartości około 1 000 pln., dowodu osobistego i karty bankomatowej M. na szkodę M. B., przy czym zarzucanego mu czynu dopuścił się w ciągu pięciu lat od odbycia kary co najmniej sześciu miesięcy pozbawienia wolności za umyślne przestępstwo podobne

tj. o czyn z art. 280 § 1 k.k. w zw. z art. 275 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k.;

IX. w dniu 25 lutego 2009 r. w W. w mieszkaniu przy ul. (...) działając wspólnie i w porozumieniu z innymi mężczyznami, podając się za funkcjonariuszy Policji, używając przemocy wobec pokrzywdzonej polegającej na obezwładnieniu za pomocą plastikowych zacisków i zamknięciu w pomieszczeniu, doprowadził B. W. do stanu bezbronności a następnie, dokonał zaboru: telefonu komórkowego marki (...) wartości około 1000 złotych, telefonu komórkowego marki N. (...) F. wartości około 1000 złotych, telefonu komórkowego marki S. (...) i wartości około 300 złotych, telefonu komórkowego marki S. (...) 700 wartości około 300 złotych, modemu i (...) 7.2 o wartości około 800 złotych, laptopa marki B. o wartości 1500 złotych, cyfrowego aparatu fotograficznego marki K. (...) o wartości około 250 złotych, trzech par butów, kurtki i lokówki marki P. o wartości około 300 złotych, dowodu osobistego serii (...), gotówki w kwocie około 1400 złotych, o łącznej wartości strat około 5200 złotych, a ponadto, dokonał zniszczenia karty bankomatowej (...) (...), przy czym zarzucanego mu czynu dopuścił się w ciągu pięciu lat od odbycia kary co najmniej sześciu miesięcy pozbawienia wolności za umyślne przestępstwo podobne

tj. popełnienia przestępstwa z art. 280 § 1 k.k. w zw. z art. 227 k.k. w zw. z art. 275 § 1 k.k. w zw. z art. 276 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k.

X. w dniach 25.07.2008 r. i 19.09.2008 r. działając czynem ciągłym w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, w celu osiągnięcia korzyści majątkowych, doprowadził (...) Bank (...) S.A. Oddział (...) w W. ul. (...) do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w łącznej kwocie 28 000 pln. w ten sposób, że przy ubieganiu się o udzielenie mu pożyczek gotówkowych w oświadczeniu kredytobiorcy o dochodach, wskazał nieprawdziwe dane o zatrudnieniu i wysokości zarobków w Zakładzie (...) ul. (...) w W. na podstawie których, bank (...) S.A. udzielił mu w dniach 25.07.2008 r. i 19.09.2008 r. pożyczek gotówkowych w wysokości 20 000 pln i 8 000 pln. przy czym zarzucanego mu czynu dopuścił się w ciągu pięciu lat od odbycia kary co najmniej sześciu miesięcy pozbawienia wolności za umyślne przestępstwo podobne

tj. popełnienia przestępstwa z art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 12 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k.;

XI. w dniu 20/21.08.2008 r. wspólnie i w porozumieniu z A. R. (1), dokonał kradzieży z włamaniem do mieszkania nr (...) przy ul. (...) w W., w ten sposób że po uprzednim podważeniu drzwi okna balkonowego dostał się do wnętrza mieszkania, a następnie dokonał zaboru w celu przywłaszczenia trzech paszportów, aparatu fotograficznego marki S. i dwóch kart pamięci o pojemności 2 GB o łącznej wartości około 1800 pln. na szkodę G. i E. F., przy czym zarzucanego

mu czynu dopuścił się w ciągu pięciu lat od odbycia kary co najmniej sześciu miesięcy pozbawienia wolności za umyślne przestępstwo podobne

tj. popełnienia przestępstwa z art. 279 § 1 k.k. w zw. z art. 275 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k.;

XII. w dniach 22-24.08.2008 r. wspólnie i w porozumieniu z A. R. (1), dokonał kradzieży z włamaniem do mieszkania nr (...) przy ul. (...) w W., w ten sposób że po uprzednim podważeniu drzwi okna balkonowego dostał się do wnętrza mieszkania, a następnie dokonał zaboru w celu przywłaszczenia laptopa marki T. typ (...) modelu (...), o łącznej wartości około 4 500 pln. na szkodę J. T. (2), przy czym zarzucanego mu czynu dopuścił się w ciągu pięciu lat od odbycia kary co najmniej sześciu miesięcy pozbawienia wolności za umyślne przestępstwo podobne;

tj. popełnienia przestępstwa z art. 279 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k.

2. **A. R. (2)** o to, że:

I. w dniu 08.09.2008 r. w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, doprowadził (...) Bank (...) S.A. Oddział (...) w W. ul. (...) do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w łącznej kwocie 20 000 pln. w ten sposób, że przy ubieganiu się o udzielenie mu pożyczki gotówkowej, w oświadczeniu kredytobiorcy o dochodach, wskazał nieprawdziwe dane o zatrudnieniu i wysokości zarobków w Zakładzie (...) ul. (...) w W. na podstawie których, bank (...) S.A. udzielił mu w dniu 08.09.2008 r. pożyczkę gotówkową w wysokości 20 000 pln., przy czym zarzucanego mu czynu dopuścił się w ciągu pięciu lat od odbycia kary co najmniej sześciu miesięcy pozbawienia wolności za umyślne przestępstwo podobne,

tj. popełnienia przestępstwa z art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k.;

3. **F. W.** o to, że:

I. w dniu 25 lutego 2009 r. w W. w mieszkaniu nr (...) przy ul. (...) działając wspólnie i w porozumieniu z innymi mężczyznami, podając się za funkcjonariusza Policji pod pozorem przeprowadzenia czynności służbowej legitymowania, zażądał okazania dokumentów osobistych a następnie, używając przemocy wobec pokrzywdzonej polegającej na obezwładnieniu za pomocą plastikowych zacisków i zamknięciu w pomieszczeniu, doprowadził B. W. do stanu bezbronności i dokonał zaboru: telefonu komórkowego marki (...) wartości około 1000 złotych, telefonu komórkowego marki N. (...) F. wartości około 1000 złotych, telefonu komórkowego marki S. (...) i wartości około 300 złotych, telefonu komórkowego marki S. (...) 700 wartości około 300 złotych, modemu i (...) 7.2 o wartości około 800 złotych, laptopa marki (...) o wartości 1500 złotych, cyfrowego aparatu fotograficznego marki K. (...) o wartości około 250 złotych, trzech par butów, kurtki i lokówki marki P. o wartości około 300 złotych, dowodu osobistego serii (...), gotówki w kwocie około 1400 złotych pln., o łącznej wartości strat około 5200 złotych, a ponadto, dokonał zniszczenia karty bankomatowej (...) (...)

tj. popełnienia przestępstwa z art. 280 § 1 k.k. w zb. z art. 227 k.k. w zb. z art. 275 § 1 k.k. w zb. z art. 276 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k.

Sąd Okręgowy w Warszawie wyrokiem z dnia 21 listopada 2014 r.

I. oskarżonego K. U. uznał za winnego popełnienia czynu zarzucanego w punkcie I aktu oskarżenia, z tym że czyn ten zakwalifikował z art. 263 § 2 k.k. i za to na podstawie art. 263 § 2 k.k. skazał go na karę 2 (dwóch) lat pozbawienia wolności;

II. oskarżonego K. U. uznał za winnego

popełnienia czynu zarzucanego mu w punkcie II aktu oskarżenia, zakwalifikowanego z art. 279 § 1 k.k. w zbiegu z art. 275 § 1 k.k. w związku z art. 64 § 1 k.k., z tym że ustalił, iż czynu tego dopuścił się w dniu 18 sierpnia 2008 roku, i za to na podstawie z art. 279 § 1 k.k. w zbiegu z art. 275 § 1 k.k. w związku z art. 11 § 2 k.k. w związku z art. 64 § 1 k.k. skazał go, a na podstawie art. 279 § 1 k.k. w związku z art 11 § 3 k.k. wymierzył mu karę 2 (dwóch) lat pozbawienia wolności;

III. oskarżonego K. U. uznał za winnego popełnienia czynu zarzucanego mu w punkcie III aktu oskarżenia, zakwalifikowanego z art. 291 § 1 k.k. w związku z art. 64 § 1 k.k., przy czym ustalił, iż czynu tego dopuścił się między 22, a 27 sierpnia 2008 roku i za to na podstawie art. 291 § 1 k.k. w związku z art. 64 § 1 k.k. skazał go, a na podstawie art. 291 § 1 k.k. wymierzył mu karę 1 (jednego) roku i 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności;

IV. oskarżonego K. U. w ramach czynu zarzucanego mu w punkcie IV aktu oskarżenia, uznał za winnego tego, że, w dniu 23 grudnia 2008 roku w W. w mieszkaniu przy ul. (...) działając wspólnie i w porozumieniu z innym mężczyzną, używając przemocy wobec W. K. polegającej na obezwładnieniu i skrępowaniu rąk plastikową opaską zaciskową oraz posługując się nożem, dokonał zaboru w celu przywłaszczenia, laptopa marki T. o wartości 1899 zł oraz pieniędzy w kwocie nie mniejszej niż 700 zł na szkodę W. K., przy czym zarzucanego mu czynu dopuścił się w ciągu pięciu lat od odbycia kary co najmniej sześciu miesięcy pozbawienia wolności za umyślne przestępstwo podobne - to jest czynu z art. 280 § 2 k.k. w związku z art. 64 § 1 k.k. i za to na podstawie art. 280 § 2 k.k. w związku z art. 64 § 1 k.k. skazał go, a na podstawie art. 280 § 2 k.k. wymierzył mu karę 4 (czterech) lat i 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności;

V. oskarżonego K. U. w ramach czynu zarzucanego

mu w punkcie V aktu oskarżenia, uznał za winnego tego, że, w dniu 7 stycznia 2009 roku w W. w mieszkaniu przy ul. (...) działając wspólnie i w porozumieniu z innym mężczyzną, doprowadzając K. M. do stanu bezbronności poprzez skrępowanie jej rąk plastikową opaską zaciskową, dokonał zaboru w celu przywłaszczenia laptopa marki E. (...) o wartości 1.500 zł, odtwarzacza MP3 o wartości 300 zł, telefonu komórkowego marki S. o wartości 550 zł oraz pieniędzy w kwocie 300 zł o łącznej sumie strat 2.650 zł na szkodę K. M. przy czym zarzucanego mu czynu dopuścił się w ciągu pięciu lat od odbycia kary co najmniej sześciu miesięcy pozbawienia wolności za umyślne przestępstwo podobne - to jest czynu z art. 280 § 1 k.k. w związku z art. 64 § 1 k.k. i za to na podstawie art. 280 § 1 k.k. w związku z art. 64 § 1 k.k. skazał go, a na podstawie art. 280 § 1 k.k. wymierzył mu karę 3 (trzech) lat i 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności;

VI. oskarżonego K. U. uniewinnił od popełnienia czynu zarzucanego mu w punkcie VI aktu oskarżenia;

VII. oskarżonego K. U. w ramach czynu zarzucanego mu w punkcie VII aktu oskarżenia, uznał za winnego tego w dniu 10 marca 2009 roku w W. w mieszkaniu przy ul. (...), działając wspólnie i w porozumieniu z innym mężczyzną, doprowadzając K. G. do stanu bezbronności, poprzez skrępowanie jej rąk plastikową opaską zaciskową, dokonał zaboru w celu przywłaszczenia dwóch telefonów komórkowych marki N. i jednego telefonu komórkowego marki S. oraz kurtki damskiej o łącznej sumie strat 900 złotych na szkodę K. G., przy czym zarzucanego mu czynu dopuścił się w ciągu pięciu lat od odbycia kary co najmniej sześciu miesięcy pozbawienia wolności za umyślne przestępstwo podobne - to jest czynu z art. 280 § 1 k.k. w związku z art. 64 § 1 k.k. i za to na podstawie art. 280 § 1 k.k. w związku z art. 64 § 1 k.k. skazał go, a na podstawie art. 280 § 1 k.k. wymierzył mu karę 3 (trzech) lat i 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności;

VIII. oskarżonego K. U. w ramach czynu zarzucanego mu w punkcie VIII aktu oskarżenia uznał za winnego tego, że w dniu 9 marca 2009 roku w W. w mieszkaniu przy ul. (...), działając wspólnie i w porozumieniu z innym mężczyzną używając przemocy wobec G. S. polegającej na obezwładnieniu i skrępowaniu rąk plastikową opaską zaciskową oraz doprowadzając M. B. do stanu bezbronności poprzez skrępowanie jej rąk plastikową opaską zaciskową, zabrał zaboru w celu przywłaszczenia laptop marki S. (...) o wartości 2.800 zł, pierścionka złotego z brylantem(...)karata o wartości około 2.500 zł., połączany zegarek marki T. z bransoletą o wartości około 1.250 zł, złotą bransoletę o wartości około 400 zł, złoty łańcuszek marki S. o wartości 100 zł, telefon komórkowy marki (...)P. o wartości 1.000 zł, telefon komórkowy marki S. (...) o wartości 1.200 zł, dwa telefony komórkowe marki N. (...) o wartości 100 zł każdy, telefon komórkowy marki N. (...) o wartości 150 zł, telefon komórkowy marki L. (...) o wartości 150 zł, telefon komórkowy marki S. (...) o wartości około 300 zł, telefon komórkowy marki A. o wartości 80 zł, telefon komórkowy marki A. o wartości 100 zł, telefon komórkowy marki S. (...) o wartości 200 zł oraz pieniądze w kwocie 1.900, o łącznej sumie strat 12.330 zł na szkodę G. S., a ponadto, dwóch bransoletek złotych o wartości około 1.000 zł każda, dowodu osobistego i karty bankomatowej banku (...) na szkodę M. B., przy czym zarzucanego mu czynu dopuścił się w ciągu pięciu lat od odbycia

kary co najmniej sześciu miesięcy pozbawienia wolności za umyślne przestępstwo podobne - to jest o czynu z art. 280 § 1 k.k. w związku z art. 275 § 1 k.k. w związku z art. z art. 64 §1 k.k. i za to na podstawie art. 280 § 1 k.k. w związku z art. 275 § 1 k.k. w związku z art. 11 § 2 k.k. w związku z art. z art. 64 §1 k.k. skazał go, a na podstawie art. 280 § 1 k.k. w związku z art. 11 § 3 kk wymierzył mu karę 4 (czterech) lat pozbawienia wolności;

IX. oskarżonego K. U. uniewinnił od popełnienia czynu zarzucanego mu w punkcie IX aktu oskarżenia;

X. oskarżonego K. U. w ramach czynu zarzucanego mu w punkcie X aktu oskarżenia uznał za winnego tego, że w dniach 25 lipca 2008 roku i 19 września 2008 roku działając czynem ciągłym w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, w celu osiągnięcia korzyści majątkowych, doprowadził (...) Bank (...) S.A. Oddział(...)w W. ul. (...) do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w łącznej kwocie 28 000 zł w ten sposób, że przy ubieganiu się o udzielenie mu pożyczek gotówkowych w oświadczeniu kredytobiorcy o dochodach, wskazał nieprawdziwe dane o zatrudnieniu i wysokości zarobków w Zakładzie (...) przy ul. (...) w W. prowadzonym przez N. J., na podstawie których, (...) Bank (...) S.A. udzielił mu w dniach 25.07.2008 r. i 19.09.2008 r. pożyczek gotówkowych w wysokości 20 000 zł i 8 000 zł przy czym zarzucanego mu czynu dopuścił się w ciągu pięciu lat od odbycia kary co najmniej sześciu miesięcy pozbawienia wolności za umyślne przestępstwo podobne - to jest czynu z art. 286 § 1 k.k. w związku z art. 12 k.k. w związku z art. 64 § 1 k.k. i za to na podstawie art. 286 § 1 k.k. w związku z art. 64 § 1 k.k. skazał go, a na podstawie art. 286 § 1 k.k. wymierzył mu karę 1 (jednego) roku i 6 (sześciu) miesięcy pozbawiania wolności;

XI. oskarżonego K. U. uniewinnił od popełnienia czynu zarzucanego mu w punkcie XI aktu oskarżenia;

XII. oskarżonego K. U. uniewinnił od popełnienia czynu zarzucanego mu w punkcie XII aktu oskarżenia;

XIII. oskarżonego F. W. w ramach zarzucanego mu w akcie oskarżenia uznał za winnego tego, że w dniu 25 lutego 2009 roku w W. w mieszkaniu nr (...) przy ul. (...) działając wspólnie i w porozumieniu z innymi mężczyznami, podając się za funkcjonariusza Policji pod pozorem przeprowadzenia czynności służbowej legitymowania, zażądał okazania dokumentów osobistych a następnie doprowadzając B. W. do stanu bezbronności poprzez skrupowanie jej rąk plastikową opaską zaciskową dokonał zaboru w celu przywłaszczenia: telefonu komórkowego marki(...)o wartości około 1.000 zł, telefonu komórkowego marki N. (...) F. o wartości około 1.000 zł, telefonu komórkowego marki S. (...) o wartości około 300 zł, telefonu komórkowego marki S. (...) 700 o wartości około 300 zł, modemu i (...) 7.2 o wartości około 800 zł, laptopa marki (...) o wartości 1500 zł, cyfrowego aparatu fotograficznego marki K. (...) o wartości około 250 zł, trzech par butów, kurtki i lokówki marki P. o wartości około 300 zł, dowodu osobistego serii (...), gotówki w kwocie około 1400 zł o łącznej wartości strat 6850 zł na szkodę B. W., a ponadto, dokonał zniszczenia karty bankomatowej (...) (...) należącej do pokrzywdzonej - to jest czynu z art. 280 § 1 kk w zbiegu z art. 227 k.k. w zbiegu z art. 275 § 1 k.k. w zbiegu z art. 276 k.k. i za to na podstawie art. 280 § 1 k.k. w zbiegu z art. 227 k.k. w zbiegu z art. 275 § 1 k.k. w zbiegu z art. 276 k.k. w związku z art. 11 § 2 k.k. skazał go, a na podstawie art. 280 § 1 k.k. w związku z art. 11 § 3 k.k. wymierzył mu karę 3 (trzech) lat i 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności;

XIX. oskarżonego A. R. (2) w ramach czynu zarzucanego mu w akcie oskarżenia w dniu 8 września 2008 roku w W. w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, doprowadził (...) Bank (...) S.A. Oddział (...)w W. ul. (...) do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w łącznej kwocie 20 000 zł w ten sposób, że przy ubieganiu się o udzielenie mu pożyczki gotówkowej w oświadczeniu kredytobiorcy o dochodach, wskazał nieprawdziwe dane o zatrudnieniu i wysokości zarobków w Zakładzie (...) przy ul. (...) w W., prowadzonym przez N. J. na podstawie których, (...) Bank (...) S.A. udzielił mu w dniu 08.09.2008 r. pożyczkę gotówkową w wysokości 20 000 zł, przy czym zarzucanego mu czynu dopuścił się w ciągu pięciu lat od odbycia kary co najmniej sześciu miesięcy pozbawienia wolności za umyślne przestępstwo podobne - to jest czynu z art. 286 § 1 k.k. w związku z art. 64 § 1 k.k. i za to na podstawie art. 286 § 1 k.k. w związku z art. 64 § 1 k.k. skazał go, a na podstawie art. 286 § 1 k.k. wymierzył mu karę 1 (jednego) roku pozbawienia wolności;

XX. na podstawie art. 85 i 86 § 1 k.k. wymierzył oskarżonemu K. U. karę łączną 12 (dwunastu) lat pozbawienia wolności;

XXI. na podstawie art. 46 § 1 k.k. zobowiązał oskarżonego K. U. do naprawienia szkody w części poprzez zapłatę na rzecz:

- 1) pokrzywdzonej W. K. kwoty 2.599 (dwa tysiące pięćset dziewięćdziesiąt dziewięć) zł
- 2) pokrzywdzonej K. M. kwoty 2.650 (dwa tysiące sześćset pięćdziesiąt) zł
- 3) pokrzywdzonej K. G. kwoty 900 (dziewięćset) zł
- 4) pokrzywdzonej G. S. kwoty 12.330 (dwanaście tysięcy trzysta trzydzieści) zł
- 5) pokrzywdzonej M. B. kwoty 2.000 (dwa tysiące) zł.;

XXII. na podstawie art. 46 § 1 k.k. zobowiązał oskarżonego F. W. do naprawienia szkody poprzez zapłatę na rzecz pokrzywdzonej B. W. kwoty 4.850zł (cztery tysiące osiemset pięćdziesiąt) zł.;

XXIII. na podstawie art. 46 § 1 k.k. zobowiązał oskarżonych K. U. i A. R. (1) do naprawienia solidarnie szkody poprzez zapłatę na rzecz pokrzywdzonych I. S. i K. S. kwoty 3.000 zł.

Powyższy wyrok został zaskarżony m. in. przez obrońców oskarżonych: K. U., F. W. i A. R. (2).

Obrońca K. U. podstawie art. 425 § 1, 2 i 3 k.p.k. i 444 k.p.k. zaskarżył w zakresie zarzutów I – V oraz VII, VIII i X tj. czynów co do których oskarżony został uznany winnym ich popełnienia, w całości.

Na podstawie art. 427 § 1 i art. 438 pkt 2 i 4 k.p.k. zaskarżonemu wyrokowi zarzucił:

I. rażąco obrażę przepisów postępowania, tj. art. 7 k.p.k. przez dokonanie dowolnej oceny dowodów i nadanie nadmiernej wiarygodności zeznaniom świadka J. Ł. i pokrzywdzonych W. K., K. M., K. G., G. S., M. B., co miało wpływ na treść orzeczenia oraz brak dostatecznej analizy tych zeznań z obiektywnymi okolicznościami wynikającymi z materiału dowodowego oraz przebiegu postępowania przygotowawczego i sądowego polegającego na odmowie konfrontacji i K. U. z ww. pokrzywdzonymi oraz dokonania bezpośredniego okazania co miało bezpośredni wpływ na sposób i treść ich zeznań w postępowaniu sądowym; gdy prawidłowa analiza całokształtu materiału dowodowego winna prowadzić do wniosku, iż brak jest dowodów na popełnienie przez oskarżonego czynów co do których został uznany winnym ich popełnienia;

II. rażąco niewspółmiernie surowe kary pozbawienia wolności wymierzone oskarżonemu za przypisane mu poszczególne czyny oraz rażąco niewspółmiernie surową karę łączną przez nadanie nadmiernego waloru zasadom prewencji generalnej i niedostateczne uwzględnienie okoliczności podmiotowych związanych ze zmianą postawy oskarżonego w toku postępowania sądowego wskazującą, iż należało przede wszystkim niezależnie od dotychczasowej linii życiowej oskarżonego i sytuacji wynikającej z art. 64 § 1 k.k., jako preferencyjną przyjąć zasadę prewencji indywidualnej i zastosować zasadę zbliżoną do całkowitej lub też pełnej absorpcji, tak aby dać oskarżonemu szansę na pełny powrót do społeczeństwa.

Na podstawie art. 427 § 1 k.p.k. oraz art. 437 § 1 i 2 k.p.k. wniósł o zmianę wyroku w zaskarżonej części i uniewinnienie oskarżonego od popełnienia przypisanych mu czynów, ewentualnie o zmianę wyroku i wymierzenie oskarżonemu kar jednostkowych w granicach dolnego ustawowego zagrożenia przy wymierzeniu oskarżonemu kary łącznej przy zastosowaniu zasady zbliżonej do całkowitej względnie pełnej absorpcji.

Obrońca oskarżonego F. W. na podstawie art. 444 k.p.k. i 425 § 1 k.p.k. zaskarżył powyższy wyrok w całości w odniesieniu do tego oskarżonego, to jest w punktach XIII i XXII.

Na podstawie art. 438 pkt. 2 i 3 k.p.k. zaskarżonemu wyrokowi zarzucił:

1) obrazę przepisów postępowania mającą wpływ na treść orzeczenia tj. art. 5 § 2 i art. 7 k.p.k. polegającą na:

- rozstrzygnięciu istniejących w sprawie tak istotnych wątpliwości na niekorzyść oskarżonego F. W.,
- przekroczenie zasady swobodnej oceny dowodów przez ich dowolną ocenę bez uwzględnienia wiedzy i doświadczenia życiowego.

Na podstawie art. 437 k.p.k. wnosił o:

- zmianę zaskarżonego wyroku poprzez uniewinnienie oskarżonego F. W. od popełnienia zarzucanego mu czynu,

Ewentualnie:

- uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania sądowi pierwszej instancji.

Obrońca oskarżonego A. R. (2) na podstawie art. 444 i art. 425 §1 i 2 k.p.k., zaskarżył powyższy wyrok w części dotyczącej orzeczenia o skazaniu A. R. (2), w zakresie przypisanego mu czynu i wymierzenia mu za ten czyn kary - pkt. XIX wyroku.

Na podstawie art. 427 § 1 i 2 oraz art. 438 pkt. 1 i 2 k.p.k., zaskarżonemu wyrokowi zarzucił:

1. obrazę przepisów postępowania mającą wpływ na treść wyroku, mianowicie: naruszenie art. 413 § 1 pkt. 5 w zw. z art. 424 § 1 pkt. 1 k.p.k., polegające na braku w wyroku wyraźnego rozstrzygnięcia o uznaniu winy oskarżonego, powodujące tym samym nie rozstrzygnięcie o istocie sprawy, czego konsekwencją jest sprzeczność pomiędzy częścią dyspozytywną wyroku a uzasadnieniem wyroku;

2. obrazę przepisu prawa materialnego, mianowicie art. 286§1 k.k., poprzez dokonanie kwalifikacji prawnej czynu oskarżonego jako przestępstwa oszustwa, pomimo braku przesłanek pozwalających na uznanie, że A. R. (2) zwracając się z wnioskiem o pożyczkę gotówkową do (...) S.A. i wskazując w nim nieprawdziwe dane o zatrudnieniu i wysokości zarobków w Zakładzie (...) - chciał i działał w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, nadto chciał i doprowadził w opisany sposób (...) S.A. do niekorzystnego rozporządzenia mieniem poprzez udzielenie mu pożyczki gotówkowej.

Na podstawie art. 427 § 1 i art. 437 § 1 k.p.k. wnosił o uchylenie wyroku w zaskarżonej części i uniewinnienie A. R. (2) od popełnienia zarzucanego mu czynu.

Jednocześnie wnosił o zasądzenie kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu w postępowaniu apelacyjnym, składając oświadczenie, że opłaty nie zostały zapłacone w całości lub w części.

Sąd Apelacyjny zważył, co następuje:

Apelacja wniesiona przez obrońcę oskarżonego K. U. okazała się częściowo zasadna,

Za trafny uznać należy zarzut rażącej niewspółmierności kary zawarty w pkt II odnoszący się do kary łącznej.

Obrońca oskarżonego słusznie zarzucił Sądowi Okręgowemu nadanie nadmiernego waloru zasadom prewencji generalnej i niedostateczne uwzględnienie okoliczności podmiotowych związanych ze zmianą postawy oskarżonego w toku postępowania sądowego.

Z dołączonej do akt sprawy aktualnej opinii z Aresztu Śledczego wynika, że K. U. obecnie korzysta z systemu przepustowego i korzysta z najwyższych form nagród w trybie art. 138 § 1 pkt 7 oraz art. 138 § 1 k.k.w., z których wraca w terminie bez uwag. Angażuje się również w akcje charytatywne, ufundował wartościowe upominki wychowankom Specjalnego Ośrodka (...) dla dzieci niewidomych i Słabo Widzących w R.. Z przedmiotowej opinii wynika również, że oskarżony naprawił szkodę na rzecz Banku (...) w W. w kwocie 33.000 zł oraz na rzecz pokrzywdzonej w kwocie 10.000 zł oraz, że wobec popełnionych przestępstw deklaruje krytycyzm.

Zdaniem Sądu Apelacyjnego powyższe okoliczności nie zostały w sposób należyty uwzględnione przez Sąd meriti przy orzekaniu wobec K. U. kary łącznej. Z tej części pisemnych motywów zaskarżonego wyroku, która odnosi się do omawianego zagadnienia (str. 59 – 61) wynika wprawdzie, że wymierzając oskarżonemu karę łączną uwzględniono informacje wynikające z opinii penitencjarnej to jednoznacznie stwierdzono, że informacjom tym Sąd nie „nadawał przesadnego znaczenia”.

W dalszej części rozważań Sąd I instancji wskazał, że powyższe informacje zawarte w opinii penitencjarnej znalazły odzwierciedlenie przy orzekaniu o karze łącznej, której rozmiar bez uwzględnienia jakichkolwiek okoliczności łagodzących mogłyby wynieść 15 lat pozbawienia wolności.

Odnosząc się zatem do omawianego zarzutu zawartego w pkt II apelacji stwierdzić należy, że bez wątplenia kwestia czy orzeczona kara jednostkowa za dany czyn oraz kara łączna nosi cechy rażącej surowości ma charakter w istocie ocenny. Jego uwzględnienie przez Sąd odwoławczy zależy od tego, czy skarżący wykaże w sposób przekonujący, że przy wymiarze kary pominięte zostały okoliczności mające wpływ na ukształtowanie wymiaru kar lub też, że nie nadano określonym okolicznościom łagodzącym lub obciążającym właściwego znaczenia.

Z uzasadnienia tej części apelacji, która odnosi się do przedmiotowego zarzutu wynika, że obrońca oskarżonego zasadnie podnosi fakt, że postawa K. U. uległa radykalnej zmianie czego wyrazem jest założenie rodziny, świadczenie pomocy charytatywnej w czasie pobytu w Zakładzie Karnym, udzielanie nagród w postaci przepustek w odbywaniu kary.

Zdaniem Sądu Apelacyjnego powyższe okoliczności nie znalazły należytego odzwierciedlenia w kształtowaniu kary łącznej i określenia jednej z zasad jej wymiaru określonych w art. 86 § 1 k.k. Wypowiedzi oskarżonego podczas rozprawy odwoławczej uznać należy za szczere i przekonujące, wynika z nich, że zmiana postawy może mieć charakter trwały o czym świadczy treść opinii penitencjarnej.

Mając powyższe na uwadze oraz fakt, że zmieniona została kwalifikacja prawna czynu określonego w pkt X wyroku i w związku z tym orzeczono niższą karę pozbawienia wolności, Sąd Apelacyjny złagodził wobec K. U. karę łączną orzekając ją w wymiarze 8 lat przy zastosowaniu zasady asperacji zbliżonej do zasady absorpcji.

Brak było natomiast podstaw aby uznać, że cechy rażącej surowości noszą orzeczone wobec oskarżonego kary jednostkowe za czyny opisane w pkt I – IV, VII, VIII. Z uzasadnienia zaskarżonego orzeczenia wynika, że Sąd Okręgowy miał na uwadze dyrektywy wymiaru kary określone w art. 53 k.k. i orzeczone kary są adekwatne do stopnia winy, stopnia społecznej szkodliwości przypisanych oskarżonemu czynów. Należy także zauważyć, że autor omawianej apelacji w uzasadnieniu swojego pisma skoncentrował się w istocie wyłącznie na kwestionowaniu kary łącznej, nie wskazując w żaden sposób, że przy wymiarze poszczególnych kar jednostkowych zostały naruszone dyrektywy wymiaru kary określone w art. 53 k.k.

Za trafne należy uznać również uwagi i stwierdzenia obrońcy oskarżonego zawarte w pkt 2 uzasadnienia apelacji, które odnoszą się do kwestionowania istnienia wszystkich znamion oszustwa określonego w art. 286 § 1 k.k. i przypisanego oskarżonemu w pkt X zaskarżonego wyroku.

Autor w jej petitum nie postawił wprawdzie zarzutu oceny prawa materialnego w tym zakresie czyli obraży art. 286 § 1 k.k., ale w uzasadnieniu trafnie podniósł, że nie zostało wykazane, iż K. U. swoim zachowaniem zrealizował wszystkie znamiona oszustwa określonego w art. 286 § 1 k.k. Zdaniem Sądu odwoławczego z zebranych w sprawie dowodów nie wynika w sposób jednoznaczny, że oskarżony działał w celu osiągnięcia korzyści majątkowej oraz doprowadził (...) Bank (...) S.A. Oddział (...) w W. do niekorzystnego rozporządzenia mieniem. Świadczy o tym fakt, że oskarżony miał realne plany wykorzystania uzyskanych z kredytu środków finansowych na podjęcie działalności gospodarczej jak również fakt, że K. U. spłacił zadłużenie wobec wierzyciela. Zachowanie oskarżonego wyczerpuje natomiast dyspozycję określoną w art. 297 § 1 k.k. bowiem w dniach 25 lipca 2008 r. i 19 września 2008 r. w celu uzyskania kredytu w (...) przedłożył poświadczające nieprawdę oświadczenie o dochodach w którym wskazał nieprawdziwe dane o zatrudnieniu

i wysokości zarobków w Zakładzie (...). Czyny oskarżonego objęte jedynie z góry powziętym zamiarem należało zakwalifikować jako jeden występki określony w art. 297 § 1 k.k. w zw. z art. 12 k.k.

Nie zasługuje natomiast na uwzględnienie zarzut rażącej obrazę przepisów postępowania tj. art. 7 k.p.k. zawarty w pkt I omawianej apelacji. Wbrew twierdzeniom skarżącego dokonana przez Sąd meriti ocena zeznań świadków: J. Ł., W. K., K. M., K. G., G. S., M. B. w pełni respektuje zasadę swobodnej oceny dowodów i nie nosi cech dowolności. Należy także stwierdzić, że zarzut obrazę art. 7 k.p.k. może zostać uwzględniony przez Sąd odwoławczy ale tylko wówczas gdy skarżący wykaże w sposób konkretny i przekonujący, że Sąd meriti dokonując oceny poszczególnych dowodów dopuścił się błędu natury faktycznej, logicznej czy też ocenił konkretny dowód w sposób sprzeczny z zasadami logiki, wiedzy i doświadczenia życiowego. Analiza zarówno treści zarzutu jak również tej części uzasadnienia apelacji, która odnosi się do omawianej kwestii nie pozwala zdaniem Sądu odwoławczego na konstatację, że obrońca oskarżonego podważył dokonaną przez Sąd meriti ocenę zeznań świadków wymienionych w pkt I. Wywody autora apelacji mają charakter wyłącznie polemiczny, bądź też nie mają znaczenia dla rozstrzygnięcia przedmiotowej sprawy i dotyczy to chociażby argumentów zawartych na str. 4 uzasadnienia odnoszących się do postępowania organów ścigania w innych sprawach. Kwestionowanie zeznań świadka J. Ł. opiera się zaś na okoliczności, że stosunki pomiędzy późniejszym świadkiem w niniejszej sprawie J. Ł. a oskarżonym K. U. były wyjątkowo napięte i nacechowane wręcz wrogością tego świadka do oskarżonego. Sam skarżący przyznaje, że powyższa okoliczność została podniesiona przez Sąd. Nie można jednak zgodzić się z twierdzeniem obrońcy oskarżonego, że sytuacja procesowa świadka J. Ł. nie została w sposób dostateczny i prawidłowy przeanalizowana pod kątem możliwości zeznawania przez nią w sposób niewiarygodny. Z pisemnych motywów zaskarżonego wyroku wynika bowiem w sposób jednoznaczny, że Sąd meriti już na wstępie swoich rozważań podkreślił, że oceniając zeznania i wyjaśnienia złożone przez J. Ł. był w pełni świadomy szczególnej roli tej osoby z racji jej bliskich związków z oskarżonym K. U. w okresie do końca października 2008 r.

Sąd Okręgowy na str. 11 – 16 swojego uzasadnienia dokonał bardzo szczegółowej, wszechstronnej analizy oraz oceny wypowiedzi składanych przez J. Ł. na poszczególnych etapach postępowania i wziął pod uwagę wszystkie okoliczności i aspekty wynikające z długotrwałej znajomości z oskarżonym U.. Zasadnie uznano, że depozycje złożone przez J. Ł., począwszy od pierwszych jej zeznań z dnia 31 października 2008 r. są spójne, logiczne i konsekwentne.

Ponadto jak słusznie zauważył Sąd meriti już na etapie postępowania przygotowawczego zeznania i wyjaśnienia złożone przez J. Ł. znalazły potwierdzenie odnośnie szeregu okoliczności w innych dowodach w tym zeznaniach pokrzywdzonych kobiet na które dokonano napadów tj. W. K., K. M., K. G., G. S. i M. B., które jako sprawcę rozbojów jednoznacznie rozpoznały oskarżonego U..

Z analizowanych rozważań Sądu wynika również, że Sąd I instancji miał na uwadze mocno emocjonalne zachowanie świadka J. Ł. podczas składania zeznań na rozprawie.

Mając zatem na uwadze argumenty zawarte na str. 11 – 16 pisemnych motywów zaskarżonego wyroku uznać należy, że dokonana przez Sąd meriti ocena zeznań J. Ł. jest logiczna, przekonująca, nie zawiera błędów natury faktycznej czy też logicznej i w pełni respektuje zasadę zawartą w art. 7 k.p.k. i nie ma zatem żadnych podstaw aby tę ocenę zakwestionować i podważyć.

Odnośnie zaś zeznań K. M. to faktem jest, że tego świadka pomimo podejmowanych prób, nie udało się przesłuchać przed Sądem.

Sąd meriti zasadnie w takiej sytuacji odczytał w trybie art. 391 § 1 k.p.k. zeznania tego świadka złożone w postępowaniu przygotowawczym a następnie w uzasadnieniu zaskarżonego wyroku dokonał wszechstronnej, wnikliwej i prawidłowej analizy i oceny tego dowodu. Sąd zasadnie wskazał, że K. M. w czasie przesłuchania w dniu 18 marca 2009 r. opisała w sposób spójny i logiczny przebieg zdarzenia oraz bez żadnych wątpliwości rozpoznała wizerunek K. U. jako jednego ze sprawców dokonanego na jej osobę napadu. Należy podzielić w pełni stanowisko Sądu Okręgowego, że nie było żadnych podstaw dla odmówienia wiary zeznaniom K. M. złożonym w postępowaniu

przygotowawczym. Autor apelacji zarówno w treści zarzutu jak również w uzasadnieniu nie wskazuje natomiast żadnych konkretnych argumentów podważających dokonaną przez Sąd meriti ocenę tego dowodu.

Zauważyć również należy, że skarżący kwestionując zeznania pozostałych świadków wymienionych w zarzucie z pkt I tj. W. K., K. G., G. S., M. B. nie wskazuje w uzasadnieniu żadnych merytorycznych argumentów kwestionujących dokonaną przez Sąd meriti ocenę zeznań wymienionych świadków.

W tej sytuacji Sąd Apelacyjny nie widzi potrzeby aby szczegółowo powyższą kwestię rozważać i analizować. Należy ograniczyć się w tym zakresie do stwierdzenia, że dokonana przez Sąd I instancji ocena wymienionych świadków jest logiczna, przekonująca i nie nosi cech dowolności a zatem w pełni zasługuje na akceptację Sądu odwoławczego.

Na zakończenie rozważań wymaga także podkreślenia, że obrońca oskarżonego stawiając w apelacji zarzut obrazu art. 7 k.k. w żaden sposób nie wykazał wpływu obrazu tego przepisu na treść wyroku czego wymaga art. 438 pkt 2 k.p.k. Jest bowiem oczywiste, że art. 7 k.p.k. należy do sfery gromadzenia i oceny dowodów i wykazanie wpływu obrazu tego przepisu może nastąpić w istocie tylko poprzez przyjęcie, że skutkiem wadliwej oceny określonych dowodów są błędne ustalenia faktyczne.

Z analizowanej apelacji nie wynika zaś, żeby jej autor postawił zarzut określony w art. 438 pkt 3 k.p.k.

Odnosnie apelacji wniesionej przez obrońcę oskarżonego F. W..

Zarzuty zawarte w przedmiotowej apelacji są całkowicie chybione i bezpodstawne.

Przed merytorycznym odniesieniem się do ich treści należy zauważyć, że skarżący wprawdzie w podstawie prawnej zarzutów wymienił także pkt 3 art. 438 k.p.k. ale z treści omawianej apelacji zarówno z jej petitum jak również uzasadnienia nie wynika, żeby skarżący kwestionował dokonane przez Sąd meriti ustalenia faktyczne poprzez zarzut błędu w ustaleniach faktycznych. Oznacza to zdaniem Sądu odwoławczego, że analizowana apelacja jest formalnie wadliwa bowiem nie wykazano w żaden sposób, zgodnie z treścią art. 438 pkt 2 k.p.k., że rzekoma obraza przepisów postępowania tj., art. 5 § 2 k.p.k. i 7 k.p.k. mogła mieć wpływ na treści zaskarżonego wyroku. Tego rodzaju wpływ mógł zostać wykazany w tym wypadku jedynie poprzez zakwestionowanie dokonanych ustaleń faktycznych dotyczących czynu przypisanego oskarżonemu F. W. w pkt XIII zaskarżonego wyroku, ale tego rodzaju zarzut przez autora apelacji nie został postawiony. Za chybiony i bezpodstawny uznać należy zarzut obrazu art. 5 § 2 k.p.k. bowiem zdaniem Sądu Apelacyjnego w przedmiotowej sprawie w ogóle nie występowały wątpliwości o których mowa w art. 5 § 2 k.p.k. z wywodów autora omawianej apelacji wynika wyraźnie, że myli on zasadę in dubio pro reo z zasadą swobodnej oceny dowodów określoną w art. 7 k.p.k.

Wymaga w tym miejscu podkreślenia, że nie ma żadnych podstaw do sięgania po regułę zawartą w art. 5 § 2 k.p.k. jeżeli Sąd orzekający dysponował chociażby jednym dowodem, który pozwalał na dokonanie stanowczych ustaleń faktycznych dotyczących przebiegu określonego zdarzenia. W takiej bowiem sytuacji Sąd I instancji powinien dokonać swobodnej oceny dowodu bądź dowodów odnoszących się do określonego czynu zarzucanego oskarżonemu i w zależności od wyników tej oceny dokonać określonej treści ustaleń faktycznych. Tak też postąpił w niniejszej sprawie Sąd Okręgowy, który dysponując zeznaniami pokrzywdzonej B. W. dokonał na str. 36 – 39 pisemnych motywów wyroku bardzo wnikliwej, wszechstronnej analizy oraz swobodnej oceny zeznań tego świadka. Sąd meriti zasadnie wskazał, że B. W. podczas czynności okazania wizerunku osób rozpoznała F. W. jako pierwszego z napastników, którego wpuściła do mieszkania i który następnie skrepił jej ręce. Stanowisko pokrzywdzonej nie uległo zmianie także podczas czynności okazania osób, kiedy to B. W. w sposób jednoznaczny rozpoznała oskarżonego F. W., wskazując po jakich cechach wyglądu go zapamiętała, jak słusznie stwierdzono w omawianej części uzasadnienia wyroku świadek na rozprawie sądowej potwierdziła w całości swoje wcześniejsze zeznania, opisała szczegółowo w jakich okolicznościach miała możliwość zapamiętania twarzy napastnika i dwukrotnie podkreśliła, iż nie miała żadnych wątpliwości odnośnie swojego rozpoznania. Podzielić należy również stanowisko Sądu Okręgowego, że pokrzywdzona jako osoba całkowicie obca dla oskarżonego F. W. nie miała żadnych powodów do składania niezgodnych z prawdą, obciążających bezpodstawnie tego oskarżonego zeznań. Z pisemnych motywów zaskarżonego

wyroku wynika także, iż Sąd meriti miał na uwadze treść opinii biegłego psychologa W. B., który uczestniczył w przesłuchaniu B. W. na rozprawie w dniu 31 stycznia 2011 r., i zasadnie uznał ją za kompletną, jasną, której treści i wnioski nie budzą wątpliwości. Nie można jednak zgodzić się z twierdzeniem autora apelacji, że przyznanie waloru wiarygodności przedmiotowej opinii przekracza granice swobodnej oceny dowodów.

Wbrew twierdzeniom skarżącego Sąd Okręgowy nie uznał, że opinia biegłego psychologa posiada istotny walor dowodowy w zakresie oceny prawidłowości wskazania przez poszkodowaną F. W. jako sprawcy rozboju, bowiem Sąd ten stwierdził jedynie, że „w ocenie biegłego psychologa zeznania B. W. mogą stanowić z psychologicznego punktu widzenia wartościowy materiał dowodowy” a do tego był całkowicie uprawniony i nie narusza to w żaden sposób zasady określonej w art. 7 k.p.k.

Uznając zatem, że dokonana przez Sąd meriti ocena dowodów dotyczących sprawstwa oskarżonego F. W. w zakresie przypisanego mu czynu nie przekracza w żaden sposób granicy oceny swobodnej, bowiem nie zawiera błędów natury faktycznej, logicznej i zgodna jest z zasadami logiki, wiedzy i doświadczenia życiowego, Sąd odwoławczy w pełni tę ocenę zaakceptował. Przyjąć więc należy, że dokonane przez Sąd I instancji ustalenia faktyczne dotyczące czynu opisanego w pkt XIII wyroku mają pełne oparcie w materiale dowodowym niniejszej sprawy i w związku z tym brak jest podstaw do ich kwestionowania.

Sąd Apelacyjny nie znalazł również powodów do zmiany wyroku w zakresie omawianej wobec tego oskarżonego kary pozbawienia wolności, która nie nosi cech rażącej surowości, jest adekwatna do stopnia wiedzy oraz stopnia społecznej szkodliwości czynu i uwzględnia dyrektywy wymiaru kary określone w art. 53 k.k.

Odnosnie apelacji obrońcy oskarżonego A. R. (2).

Podniesione w pkt 1 i 2 zarzuty są trafne i zasadne.

Analiza treści pkt XIX zaskarżonego wyroku wykazuje, że Sąd Okręgowy zmieniając opis czynu przepisanego A. R. (2) pominął w treści rozstrzygnięcia stwierdzenie o uznaniu oskarżonego za winnego przepisanego mu czynu naruszając w ten sposób art. 413 § 1 pkt 5 k.p.k.

Za trafny uznać również należy zarzut obrazy prawa materialnego tj. art. 286 § 1 k.k. zawarty w pkt 2 omawianej apelacji.

Podzielić należy stanowisko skarżącego, że Sąd Okręgowy nie wykazał w sposób jednoznaczny i przekonujący, że oskarżony A. R. (4) swoim zachowaniem wyczerpał wszystkie znamiona przestępstwa oszustwa określonego w art. 286 § 1 k.k. a w szczególności, że oskarżony działał w celu osiągnięcia korzyści majątkowej oraz, że doprowadził (...) Bank (...) S.A. Oddział (...) w W. do niekorzystnego rozporządzenia mieniem. Świadczy o tym chociażby fakt, że oskarżony miał zarejestrowaną działalność gospodarczą i miał realne plany wykorzystania uzyskanych z kredytu środków finansowych na otwarcie salonu gier w M. i z tej działalności spodziewał się osiągać określone dochody. Obrońca oskarżonego zasadnie również podnosi w uzasadnieniu swojej apelacji, że liczba rat wynosiła 48 a ich wysokość nie była znacząco wysoka a nadto A. R. (2) pomimo przelania na jego konto całej kwoty pożyczki, pobrał z rachunku tylko część pieniędzy w kwocie 9.000 – 10.000 zł, a nadto dokonał spłaty całości kredytu w dniu 1 lutego 2012 r. W takiej sytuacji obrońca oskarżonego zasadnie stwierdził w końcowej części uzasadnienia swojej apelacji, że nie można przyjąć, iż A. R. (2) zwracając się z wnioskiem o pożyczkę gotówkową miał zamiar niedotrzymania warunków zawartej umowy.

Sąd Apelacyjny uznał natomiast, że w ramach dokonanych przez Sąd meriti ustaleń faktycznych i w granicach oskarżenia zachowanie oskarżonego A. R. (2) wyczerpuje wszystkie znamiona występku określonego w art. 297 § 1 k.k. Z zebranych w sprawie dowodów wynika bowiem w sposób jednoznaczny, że oskarżony w oświadczeniu kredytobiorcy o dochodach wskazał nieprawdziwe dane o zatrudnieniu i

wysokości zarobków w Zakładzie (...) przy ul. (...) w W. prowadzonym przez N. J. na podstawie których (...) udzielił mu w dniu 8 września 2008 r. pożyczkę gotówkową w kwocie 20.000 zł.

Za przypisany oskarżonemu czyn Sąd Apelacyjny wymierzył oskarżonemu karę 8 miesięcy pozbawienia wolności, którą na podstawie art. 69 § 1 k.k. i 70 § 1 pkt 1 k.k. w zw. z art. 4 § 1 k.k. warunkowo zawiesił na okres próby wynoszący 3 lata. Zdaniem Sądu tak orzeczona wobec oskarżonego kara jest adekwatna do stopnia jego winy, stopnia społecznej szkodliwości przypisanego mu czynu i uwzględnia w należyty sposób dyrektywy wymiaru kary określone w art. 53 k.k.

Sąd Apelacyjny mając na uwadze powyższe orzekł jak w wyroku.

O kosztach sądowych za postępowanie odwoławcze orzeczono zaś na podstawie art. 624 § 1 k.p.k. uwzględniając aktualną sytuację majątkową oskarżonych ich możliwości zarobkowania.